

Н. Станевъ

Тържество на българскитѣ опълченци.

Богоявление (1878 г.) — Цѣлото село е въ църква. Богослужението завърши. Свещеникътъ съ кръстъ въ ржка, хоругвитѣ, пѣвцитѣ и народътъ тръгватъ за дѣдова Лазаровъ гиранъ. Освещава се водата и се пуска кръста въ гирана. Въ тази минута се чува музика. Всички хора, старо и младо, напуснаха Божията служба и се затекоха по пѣтя къмъ Търново да разбератъ, каква руска войска иде. За учудване на всички това не бѣ руска, а българска войска, облѣчена въ зелени сукнени дрехи и шинелъ, а на глава черенъ калпакъ съ зелено сукнено дъно и кръстъ на чело. Войниците приказватъ български. Сега си спомниха всички, че презъ миналото лѣто (юний) презъ селото минаха такива войски за Хаинъ-боазкия проходъ. Отъ разпита на войниците се разбра, че това сж сжщитѣ български опълченци, които днесъ повторно идатъ въ село. Този пѣтъ тѣ отиватъ за Елена.

— Но въ Елена нѣма вече турци, говори единъ селянинъ. Тѣ избѣгаха още презъ декемврий, щомъ се научиха, че рускиятъ царъ Александъръ II пленилъ Османъ паша въ Плѣвенъ съ всичката му войска.

— Да, отговори опълченицътъ, избѣгали отъ Елена, но не отишли много на далечъ, а се запрѣли къмъ селата Беброво, Константинъ и по Стара Рѣка.